

Sygn. akt I C 1427/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dominika Romanowska

Protokolant: Robert Purchalak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 stycznia 2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa **Agencji (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L.**

przeciwko **(...) Sp. z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.**

o udzielenie informacji

I. zobowiązuje stronę pozwaną (...) Sp. z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. do udzielenia powodowi Agencji (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w L. następujących informacji:

- a) czy pozwany w roku 2010 korzystał z materiału ze zbioru odmian wskazanych w dokumencie pod nazwą „(...)” stanowiącym załącznik do pozwu, jako materiału siewnego, czy też z materiału takiego nie korzystał;
- b) czy pozwany w roku 2011 korzystał z materiału ze zbioru odmian wskazanych w dokumencie pod nazwą „(...)” stanowiącym załącznik do pozwu, jako materiału siewnego, czy też z materiału takiego nie korzystał;
- c) czy pozwany w roku 2012 korzystał z materiału ze zbioru odmian wskazanych w dokumencie pod nazwą „(...)” stanowiącym załącznik do pozwu, jako materiału siewnego, czy też z materiału takiego nie korzystał;
- d) jeżeli pozwany korzystał z materiału ze zbioru, którejkolwiek z odmian wskazanych w dokumencie opisanym w punkcie I podpunkcie a) wyroku jako materiału siewnego, to w jakich ilościach w odniesieniu do konkretnej odmiany wymienionej w tym dokumencie;
- e) jeżeli pozwany korzystał z materiału ze zbioru, którejkolwiek z odmian wskazanych w dokumencie opisanym w punkcie I podpunkcie b) wyroku jako materiału siewnego, to w jakich ilościach w odniesieniu do konkretnej odmiany wymienionej w tym dokumencie;
- f) jeżeli pozwany korzystał z materiału ze zbioru, którejkolwiek z odmian wskazanych w dokumencie opisanym w punkcie I podpunkcie c) wyroku jako materiału siewnego, to w jakich ilościach w odniesieniu do konkretnej odmiany wymienionej w tym dokumencie;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 887 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1427/13

UZASADNIENIE

Powód Agencja (...) Spółka z o.o. z siedzibą w L. wniosła pozew, w którym domagała się zobowiązania (...) spółkę z o.o. z siedzibą w Ż. do udzielenia powodowi informacji w zakresie:

- a) czy pozwany w 2010 roku korzystał z materiału ze zbioru odmian wskazanych w dokumencie pod nazwą „(...)” stanowiącym załącznik do pozwu, jako materiału siewnego, czy też z materiału takiego nie korzystał,
- b) czy pozwany w 2011 roku korzystał z materiału ze zbioru odmian wskazanych w dokumencie pod nazwą „(...)” stanowiącym załącznik do pozwu, jako materiału siewnego, czy też z materiału takiego nie korzystał,
- c) czy pozwany w 2012 roku korzystał z materiału ze zbioru odmian wskazanych w dokumencie pod nazwą „(...)” stanowiącym załącznik do pozwu, jako materiału siewnego, czy też z materiału takiego nie korzystał,
- d) jeżeli pozwany korzystał z materiału ze zbioru którejkolwiek z odmian wskazanych w dokumencie opisanym w punkcie 1 a) jako materiału siewnego, to w jakich ilościach w odniesieniu do konkretnej odmiany wymienionej w tym dokumencie,
- e) jeżeli pozwany korzystał z materiału ze zbioru którejkolwiek z odmian wskazanych w dokumencie opisanym w punkcie 1 b) jako materiału siewnego, to w jakich ilościach w odniesieniu do konkretnej odmiany wymienionej w tym dokumencie,
- f) jeżeli pozwany korzystał z materiału ze zbioru którejkolwiek z odmian wskazanych w dokumencie opisanym w punkcie 1 b) jako materiału siewnego, to w jakich ilościach w odniesieniu do konkretnej odmiany wymienionej w tym dokumencie

oraz zasądzenia od pozwanego kosztów procesu w kwocie 887 zł, na które składają się koszty wpisu sądowego w kwocie 30 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 840 zł oraz koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że jest organizacją hodowców w rozumieniu przepisów art. 23-23c ustawy z 26 czerwca 2003 roku o ochronie prawnej odmian roślin. Działając we własnym imieniu, a na rzecz wskazanych w pozwie spółek (hodowców roślin odmian chronionych), na podstawie art. 23 a ust. 1-4 wyżej wymienionej ustawy, powód wystąpił do pozwanego z wnioskami o udzielenie pisemnych informacji dotyczących wykorzystania przez pozwanego materiału ze zbioru odmian roślin chronionych wyłącznym prawem, jako materiału siewnego. Powód wnioskował do pozwanego o udzielenie tych informacji obejmujących lata 2010, 2011 i 2012. Pozwany jednak, pomimo wysyłanych do niego ponagleń, nie udzielił powodowi żądanych informacji. Powód podniósł, że obowiązek udzielenia żądanej informacji wynika z przepisu art. 23a ust. 4 ustawy o ochronie prawnej odmian roślin. Zgodnie z jego treścią, pozwany, jako posiadacz gruntów rolnych, zobowiązany jest na wniosek hodowcy lub organizacji hodowców (jakim jest powód) udzielić na piśmie informacji, o które wystąpił to jest dotyczących wykorzystania przez pozwanego materiału ze zbioru odmian roślin chronionych wyłącznym prawem jako materiału siewnego. Strony nie zawarły żadnej umowy odmiennie ustalającej ich obowiązki, a fakt przysługiwania hodowcom zrzeszonym w organizacji strony powodowej wyłącznego prawa do odmian objętych wnioskiem o udzielenie informacji ma charakter notoryjny, natomiast lista odmian chronionych wyłącznym prawem wraz ze wskazaniem ich hodowców (podmiotów uprawnionych z tytułu wyłącznego prawa) publikowana jest w jawnym rejestrze przez Centralny Ośrodek (...) w S.. W związku z tym, że pozwany nie wywiązał się ze swojego obowiązku i nie udzielił na rzecz powoda wymaganych informacji, wytoczenie niniejszego powództwa stało się konieczne i zasadne.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu. Zarzuciła brak legitymacji czynnej po stronie powodowej oraz brak podstaw do żądania informacji objętych art. 23 ustawy o ochronie prawnej roślin. Wskazała, iż strona powodowa nie wykazała, że jest organizacją hodowców w rozumieniu ustawy o ochronie prawnej roślin, twierdząc, iż listy współników zostały sporządzone wyłącznie na potrzeby niniejszego procesu i nie dowodzą one w sposób wystarczający, iż faktycznie są one jej współnikami oraz czy faktycznie są to podmioty będące hodowcami. Dodatkowo wskazała, iż strona powodowa nie dysponowała żadnymi poszlakami, które mogłyby sugerować zastosowanie przez stronę pozwaną materiału siewnego w ramach odstępstwa rolnego, a samo kierowanie wniosków o udzielenie informacji nie przesądza o zasadności roszczenia. Strona pozwana

zarzuciła także, że strona powodowa nie uprawdopodobniła nawet, że pozwana w okresie objętym żądaniem pozwu była posiadaczem gruntów rolnych o powierzchni przekraczającej 10 ha.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest organizacją hodowców, w której w latach 2010-2012 byli zrzeszeni następujący hodowcy:

1. (...) Spółka z o.o. z siedzibą w C.,
2. (...) Spółka z o.o. z siedzibą w K.,
3. (...) Spółka z o.o. - Grupa (...) z siedzibą w S.,
4. (...) Spółka z o.o. - Grupa (...) z siedzibą w S.
5. (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S.,
6. (...) Spółka z o.o. z siedzibą w K.,
7. (...) Spółka z o.o. z siedzibą w T.,
8. (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W.,,
9. (...) Spółka z o.o. z siedzibą w P.,
10. (...) Spółka z o.o. z siedzibą w K.,
11. (...) Spółka z o. o. z siedzibą w Ł.,
12. (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W.,
13. (...) Spółka z o.o. z siedzibą we W.,
14. (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W.,
15. (...) Spółka z o.o. z siedzibą we W.,
16. (...) CENTRAL (...) Spółka (...) w B. C.-L. (Francja),
17. (...) sp. z o.o. z siedzibą w L.,
18. (...) sp. z o.o. w Z.,
19. (...) sp. z o.o. z siedzibą w O.,
20. (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.,
21. (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.,
22. (...) spółka z o.o. z siedzibą w Z.,

(dowód: lista wspólników Agencji (...) Spółki z o.o. w L. za lata 2010, 2011 i 2012 i 2010 rok k. 11-13; odpis aktualny z KRS k. 117- 119, akty notarialne – protokoły nadzwyczajnych zgromadzeń wspólników – k. 164 - 193)

Powód, działając w imieniu własnym i na rzecz wyżej wymienionych hodowców, pismami z 30 czerwca 2010 roku, 23 maja 2011 roku oraz 16 listopada 2011 roku i 01 czerwca 2012 roku wystąpił do strony pozwanej z wnioskiem o udzielenie pisemnych informacji dotyczących wykorzystania przez pozwanego materiału ze zbioru odmian roślin chronionych wyłącznym prawem jako materiału siewnego, na obszarze posiadanych przez niego gruntów rolnych. Powód wnioskował do pozwanego o udzielenie informacji za rok 2010, 2011 i 2012. Pomimo pism ponagających strona pozwana nie udzieliła żądanych informacji.

(dowód: wnioski o udzielenie informacji wraz z załącznikami i dowodami nadania i ponaglenia –k. 74 - 101)

Hodowcom zrzeszonym w organizacji powoda przysługuje wyłączne prawo do hodowli odmian roślin, które zostały wymienione w załączniku do wniosku kierowanego do pozwanego. Lista odmian chronionych wyłącznym prawem wraz ze wskazaniem ich hodowców – podmiotów uprawnionych z tytułu wyłącznego prawa – publikowana jest w jawnym rejestrze publicznym (księga wyłącznego prawa) przez Centralny Ośrodek (...) S..

(dowód: wykaz odmian roślin chronionych wyłącznym prawem wraz ze wskazaniem hodowców oraz wysokość opłat dla hodowcy oraz

Wyciągi diariuszy Centralnego Ośrodka (...) za lata 2010, 2011 i 2012 – k. 14 – 73)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo w całości zasługiwało na uwzględnienie.

Powód, działając w imieniu własnym i na rzecz zrzeszonych w tej organizacji podmiotów wystąpił z powództwem o zobowiązanie pozwanego do udzielenia pisemnej informacji dotyczącej wykorzystania przez pozwanego materiału ze zbioru odmian roślin chronionych wyłącznym prawem jako materiału siewnego. Jako podstawę prawną swojego roszczenia wskazał przepis art. 23a ust. 1-4 ustawy z 26 czerwca 2003 roku o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. z 2003, nr 137, poz. 1300 ze zm.).

Zgodnie z przywołanym przepisem, posiadacz gruntów rolnych (z wyłączeniem posiadacza gruntów rolnych o powierzchni mniejszej niż 10 ha) albo organizacja reprezentująca posiadaczy gruntów rolnych, są obowiązani do przekazywania hodowcom albo organizacjom hodowców, na ich wniosek, pisemnej informacji dotyczącej wykorzystania materiału ze zbioru odmiany chronionej wyłącznym prawem, jako materiału siewnego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku. Przepis ustępu czwartego cytowanego przepisu określa sposób i zakres udzielania tej informacji w sytuacji, gdy strony w umowie nie określiły odmiennie swoich obowiązków.

Z zebranego przez Sąd materiału dowodowego wynika, że powód – Agencja (...) Spółka z o.o. z siedzibą w L., jako organizacja zrzeszająca hodowców, o której mowa w art. 23 i 23c ustawy o ochronie prawnej odmian roślin, jest podmiotem uprawnionym do pozyskiwania od posiadaczy gruntów rolnych informacji dotyczących wykorzystania do materiału siewnego materiału ze zbioru roślin chronionych wyłącznym prawem. Wykładni pojęcia „organizacji hodowców” dokonał na potrzeby regulacji wspólnotowej Europejski Trybunał Sprawiedliwości w orzeczeniu z 11 marca 2004 roku, zapadłym w sprawie S. T. ((...)) ca W. J. (sygn. C-182/01). W orzeczeniu tym Trybunał uznał, że art. 3 rozporządzenia nr (...) ma na celu umożliwienie posiadaczom odmian chronionych na szczeblu unijnym zorganizowanie się w taki sposób, aby mogli oni skutecznie egzekwować swoje prawa wynikające z art. 14 rozporządzenia nr (...). Oznacza to zatem, że hodowcy mogą podejmować określone działania indywidualnie, kolektywnie, a także przez powołaną do tego organizację.

Jak wynika z przedłożonych przez powoda dokumentów w postaci wykazu współników oraz odpisów protokołów Zgromadzeń Wspólników powodowej spółki w latach 2009 – 2010, wszyscy współnicy tej spółki są hodowcami roślin uprawnych. Ponadto pozwany w zasadzie nie zaprzeczył tej okoliczności, nie kwestionując prawdziwości dokumentów załączonych do pozwu. Powyższa okoliczność pozwala zatem stwierdzić, że powód zalicza się do organizacji hodowców w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie prawnej odmian roślin. Wbrew twierdzeniom

strony pozwanej strona powodowa nie ma obowiązku wykazywania szczególnych upoważnień czy pełnomocnictw do występowania z roszczeniem, albowiem takie uprawnienie przyznane jest z mocy prawa organizacji hodowców (art. 23 a ust. 1 ustawy o ochronie prawnej roślin), a konieczność legitymowania się takimi upoważnieniami dotyczy wyłącznie uprawnień kontrolnych, które strona pozwana myli z roszczeniem informacyjnym, na gruncie krajowym.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy bezsporne było, że zrzeszonym w ramach strony powodowej hodowcom przysługuje wyłączne prawo do zbioru odmian roślin chronionych opisanych we wnioskach skierowanych do pozwanego. Inni hodowcy mogą korzystać z nasion objętych tą ochroną na zasadzie tak zwanego odstępstwa rolnego, to jest po uiszczeniu opłaty licencyjnej. Zatem informacja, o której mowa w art. 23a ustawy i której udzielenia domagał się powód, ma zapewnić licencjonowanym hodowcom możliwość kontroli ilości zastosowanego materiału do siewu i wymiaru należnej z tego tytułu opłaty.

Stosownie do treści art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie prawnej odmian roślin, posiadacz gruntów rolnych może, za opłatą uiszczaną na rzecz hodowcy, używać materiału ze zbioru jako materiału siewnego odmiany chronionej wyłącznym prawem, jeżeli materiał ten uzyskał w posiadanym gospodarstwie rolnym i użyje go na terenie tego gospodarstwa rolnego, z zastrzeżeniem ustępu 3. Z ustępu 7 powołanego artykułu wynika, że organizacja hodowców ma uprawnienie do pobierania tejże opłaty na rzecz hodowcy, który jest jej członkiem, po zawarciu umowy z tym hodowcą. Tym samym do pobierania opłat uprawnieni są hodowcy oraz ich organizacje przy spełnieniu warunku członkostwa i zawarcia umowy.

Ustalenie wysokości należnej hodowcy opłaty za wykorzystanie odmian chronionych prawem wyłącznym możliwe będzie najczęściej dopiero po uzyskaniu od posiadaczy gruntów informacji dotyczącej tego, czy i w jakim zakresie wykorzystuje on materiał ze zbioru, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie prawnej odmian roślin jako materiał siewny. W tym celu ustawodawca w art. 23a ustawy o ochronie prawnej odmian roślin wprowadził regulację, zgodnie z którą posiadacz gruntów rolnych, z wyłączeniem posiadacza gruntów rolnych określonego w art. 23 ust. 3, albo organizacja reprezentująca posiadaczy gruntów rolnych ma obowiązek przekazywania hodowcom albo organizacjom hodowców, na ich wniosek, pisemnej informacji dotyczącej wykorzystania materiału ze zbioru, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1, jako materiału siewnego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku. Z przepisu tego jednoznacznie wynika zatem uprawnienie organizacji zrzeszającej hodowców do żądania określonych w ustawie informacji, mających wpływ na wysokość opłaty licencyjnej za wykorzystanie do materiału siewnego materiału ze zbioru roślin chronionych wyłącznym prawem. Przyznanie organizacji hodowców uprawnienia do występowania z wnioskiem o udzielenie informacji, nie jest uzależnione od zawarcia między tą organizacją a zrzeszonym w niej członkiem stosownej umowy, jak to ma miejsce w przypadku pobierania opłat licencyjnych (art. 23 pkt 7 ustawy o ochronie prawnej odmian roślin).

W ocenie sądu orzekającego powód wykazał, iż jest organizacją hodowców w rozumieniu ustawy oraz że zrzesza ona hodowców, którym przysługują wyłączne prawa do odmian, których dotyczy żądanie a tym samym dysponuje legitymacją czynnej do wytoczenia powództwa informacyjnego. Uprawnienie to jest roszczeniem materialnoprawnym wynikającym z art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie prawnej odmian roślin. Uznając zatem, że w realiach przedmiotowej sprawy powód niewątpliwie wykazał powyższe przesłanki, że stronie powodowej przysługuje legitymacja czynna do dochodzenia roszczenia informacyjnego przeciwko pozwanej.

Zarzut braku legitymacji czynnej nie mógł zostać uwzględniony – Sąd podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, choćby w sprawie I ACa 183/13, zgodnie z którym dla wykazania legitymacji czynnej do wytoczenia powództwa informacyjnego strona powodowa powinna wykazać, że jest organizacją hodowców w rozumieniu ustawy, że zrzesza hodowców, którym przysługują prawa do odmian, których dotyczy żądanie. W ocenie sądu załączone przez stronę pozwaną do pozwu listy współników oraz protokoły z nadzwyczajnym zgromadzeń współników w sposób dostateczny potwierdzają tę okoliczność.

W ocenie Sądu, wbrew stanowisku pozwanej wyrażonym w odpowiedzi na pozew, bez znaczenia jest brak wykazania, czy istniała przesłanka uzasadniająca podejrzenie iż strona pozwana istotnie korzystała z materiału siewnego ze zbioru

odmian krajowych. Podkreślić należy, iż nawet sam fakt niewykorzystywania przez posiadacza gruntów rolnych we własnym gospodarstwie wyprodukowanego materiału jako materiału siewnego, nie wyłącza istnienia po jego stronie obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 23a ustawy o ochronie prawnej odmian roślin. Obowiązek ten dotyczy bowiem wszystkich posiadaczy gruntów rolnych, z wyłączeniem wyjątków wymienionych w art. 23 ust. 3 ustawy. Zatem obowiązek informacyjny nie jest związany z faktem korzystania bądź nie korzystania z chronionych prawem odmian a polega po prostu na udzieleniu informacji czy i w jakim zakresie z nich korzysta. W tej sytuacji, obowiązkiem pozwanej było poinformowanie strony powodowej o tym, czy korzystała ona z odmian chronionych w okresie, którego dotyczył wniosek i czy wykorzystywała materiał ze zbioru odmian roślin chronionych wyłącznym prawem jako materiał siewny. Udzielenie stronie powodowej żądanej informacji umożliwi jej bowiem ustalenie, czy i ewentualnie w jakim zakresie zrzeszonym w niej hodowcom przysługują opłaty licencyjne za korzystanie z odmian ujętych w zbiorze. Fakt niewykorzystywania czy tym bardziej brak przesłanki, że posiadacz gruntu z chronionego materiału nie korzystał, nie przesądza o braku obowiązku informacyjnego. Dopiero ustalenie, że posiadacz gruntu nie korzystał z chronionych odmian roślin determinować będzie brak podstaw do obciążenia pozwanego jakąkolwiek opłatą licencyjną.

Zakres udzielanej informacji określony został w art. 23a ust. 4 ustawy o ochronie prawnej odmian roślin. Przepis ten ma zastosowanie w niniejszej sprawie, ponieważ strony nie wiąże żadna umowa, która określałaby odmiennie ich obowiązki. Zgodnie z tym przepisem, pozwana zobowiązana był – na wniosek strony powodowej – do podania informacji, które obejmowały między innymi złożenie oświadczenia o wykorzystaniu bądź niewykorzystaniu materiału ze zbioru odmian roślin chronionych, a w przypadku skorzystania z takiego materiału również do wskazania ilości tego materiału wykorzystanego jako materiał siewny.

Powód, wykonując swoje uprawnienie w zakresie uzyskiwania powyższych informacji, wysłał pozwanemu wnioski, żądając udzielenia informacji w zakresie wykorzystania przez niego w latach 2010–2012 materiału ze zbioru odmian roślin chronionych. Integralną częścią tych wniosków był załącznik obejmujący listę odmian chronionych, do których wyłączne prawo posiadali zrzeszeni w jego organizacji hodowcy wraz z wskazaniem stawek opłaty licencyjnej. Wnioski te spełniały wymogi art. 23a ust. 2 ustawy o ochronie prawnej odmian roślin dotyczące elementów wniosku. Mimo wielokrotnych wezwań i ponagleń, pozwana swojego obowiązku nie wykonała.

Mając więc przytoczone okoliczności na względzie, Sąd uznał roszczenie powoda za zasadne w zakresie żądania udzielenia informacji za 2010, 2011 i 2012 rok i na podstawie wyżej wskazywanych przepisów ustawy z 26 czerwca 2003 roku o ochronie prawnej odmian roślin, nakazał pozwanemu udzielenie informacji, które szczegółowo określone zostały w punkcie I sentencji wyroku. Należy przy tym nadmienić, iż strona pozwana w toku niniejszego postępowania nie wykazała istnienia jakichkolwiek okoliczności, które powodowałyby uchylenie wobec niego obowiązku określonego powyższą ustawą. Dodatkowo należy zaznaczyć, iż strona pozwana zarzucając brak uprawdopodobnienia posiadania przez nią gruntów rolnych o powierzchni powyżej 10 ha nawet nie zaprzeczyła tej okoliczności.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów procesu znajduje uzasadnienie w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 5 i § 10 ust. 1 pkt 18 i § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U z 2013 r. poz. 490, t.j.).

W niniejszej sprawie roszczenie zostało uwzględnienie w całości. Powoduje to, że zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy pozwana obowiązana jest zwrócić stronie powodowej poniesione przez nią koszty procesu, na które składa się opłata sądowa w wysokości 30 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 840 zł oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd działając na podstawie powołanych wyżej przepisów, orzekł jak w punkcie II sentencji wyroku.